

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Epistola Encyclica, Qua S. Brunonis obitum quaquaversum nuntiarunt ejus
in Turritana eremo discipuli, solitaque pro illius anima suffragia
postularunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73889)

A y De S. Bernardo, primo Claravallensi abbate, apud nos tom. IV Augusti ad 20 hujus mensis diem, quo colitur Romanoque Mrl. exstat insertus, actum jam est; is autem Cisterciensi Ordini, qui, anno 1098 primum inceptus, anno 1100 a Paschali II Papa approbatus fuerat, anno 1115 nomen dedit, vitamque in eo sanctissime actam anno 1159 felicissime terminavit, uti probant, quæ in præfato tomo de sancto illo abbate dicta sunt.

z Turritanum S. Stephani monasterium diutius, quam hic statuatur, Cartusiansi instituto mansit addictum. Adi Commentarii prævii num. 740 et seq.

aa Pro tempore, quo id factum sit, adi Comment. prævii num. 732.

bb Videsis, quæ in Vitæ præcedentis caput 5 annotata sunt ad litt. zz.

cc Bulla, qua Leo X Papa Turritanum S. Stephani monasterium Cartusiansi restituit, anno 1515 data notatur; hi autem possessionem illius adierunt anno 1514. Adi Commentarium prævium § 46, quo Bullam illam integram dedi.

dd Quid ex iis, quæ hic Surius post Blomenvennam tradit, sit consequens, videsis Commentarii prævii num. 779 et seqq.

ee Eo modo, quo hic assertitur, occultatas fuisse ab abbatibus S. Stephani S. Brunonis reliquias, certum non est. Consule Commentarii prævii num. 755.

ff Anno scilicet, quo ipsemet hic Prior generalis Ordinis Cartusiansi capitulo interfuit, 1516. Adi Comment. prævii num. 777 et seq.

gg Quid de continua, quæ hic assertitur, Sancti in specu commoratione sentiam, Commentarii prævii num. 748 edici.

hh Miraculum hoc in medio reliqui Comment. prævii num. 748.

ii Ecclesie hujus, ut ex Comment. prævii num. 755 intelliges, curam gerunt Cartusiansi, qui Turritanum S. Stephani monasterium incolunt, hocque, quod modo, Brunonis nomine ad Stephani nomen adjecto, SS. Stephani et Brunonis domus vocatur, non id ipsum est, quod S. Bruno extruxit, sed aliud, quod ab hoc jam collapsio sagitta circiter facta est dissitum, uti intelligo ex notitiis, quas ex Annaliis Cartusiansium libri IV hæcenus non vulgati Vallis-Dei exemplari descripsi, mecumque communicavit Cartusianus Parisiensis, sapissime in Comment. prævio laudatus.

kk Summa hodieque apud Calabros in veneratione esse S. Brunonem, docet in contexta a se ejus Vita cap. 54 Zanottius.

EPISTOLA ENCYCLICA,

**Qua S. Brunonis obitum
quaquaversum nuntiarunt
ejus in Turritana eremo
discipuli, solitaque pro
illius anima suffragia po-
stularunt.**

Primo loco, quem primatem et caput in Ecclesia credimus et confitemur, Apostolicæ sedis Præsulem totamque illam principalem curiam humiles heremitæ Calabriae monasterii sanctæ Dei Genitricis Mariæ, cujus fundator pater

Bruno fuit et prælatus, dum in carne viveret, debita subjectione veneramus et salutamus, sanctique Patris nostri obitum pridie Nonas Octobris denunciamus, ut meritis eorum et precibus adjuvetur apud Deum. Salutamus quoque universam sanctam Ecclesiam in ordinibus et professionibus suis, canonicos, monachos, heremitas, Deo dicatas sanctas virgines, quibus et omnibus spirituali presentia prosternimur, ut defuncti Patris nostri memores esse velint; ut dilectæ illi animæ si adhesit macula (cum non sit justus, qui non peccet) multiplicatis intercessoribus et precum instantia detergatur, et transeat ad requiem. Precamur quoque, ut quorumcumque locorum congregationes, aut personæ religiosæ ejus agant memoriam, se nominatim non pigeat in hac carta subscribere; separatim vero, si qui volunt ejus memoriam scriptam et anniversariam observare, scribantur, ut congruam vicem singulis rependamus, prout pauci sufficimus. Ut autem sciatis, quanta fiducia, quam certa spe liberationis ejus preces fundatis, transitum illius * utilitatem brevi titulo innotescimus, ut in sancti Viri consummatione veritatem et perfectionem transactæ vitæ colligatis. Sciens, quia venit hora ejus, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem, convocatis fratribus suis ab ipsa infantia singulas ætates suas replicavit, et totius temporis sui scientia et sententia dignum proclamavit. Postea fidem suam de Trinitate protracto et profundo sermone exposuit et conclusit sic: Credo etiam Sacramenta, quæ sancta credit et veneratur Ecclesia, et nominatim panem et vinum, quæ consecrantur in altari, post Consecrationem verum corpus esse Domini nostri Jesu Christi, veram carnem et verum sanguinem, quæ et nos accipimus in remissionem peccatorum nostrorum et in spe salutis æternæ. Proxima die Dominica sancta illa anima carne soluta est pridie Nonas Octobris anno Domini millesimo centesimo primo. Orate pro eo et pro nobis peccatoribus. Fratrem nostrum, harum litterarum latorem, obedientiæ gratia peregrinantem, vestræ charitati commendamus. Valete.

ANNOTATA.

a Epistole huic quaquaversum ex more tunc usitato (adi Commentarii prævii num. 24 et seq.) pro annuntiando Brunonis obitu missæ, titulisque Funebribus seu datis ad hæc responsorii, quæ ad Vitæ S. Brunonis, per Puteanum scriptæ annoque circiter 1515 typis Basileensibus excusæ, calcem adjiciuntur, præfixæ, septem præmittuntur versiculi, qui ibidem pro altero Sancti Epitaphio obtruduntur; alii autem Titulum funebrem, quo ab ipsis religiosis Turritanæ eremi incolis Sancto parentatum fuerit, esse illos contentunt. Verum mihi nec unum, nec alterum placet; non primum, quod Epitaphii speciem præferre haud videantur; non secundum, quod versiculis illis ad jam datam Epistolam, quod tamen, ut Titulum funebrem constituerent, ex dictis in Commentario prævio num. 24 esset necessum, responsum haud fuerit. Ut sit, ethopæiam, qua S. Brunonis mores lectori ob oculos ponuntur, haud inepte dixeris, nec mihi vero prorsus apparet absimile, a Sancti discipulis, quo, qualis hic fuisset, utcumque docerent, Epistole encyclicæ jam datæ fuisse adjunctos. Ut illos adeo, antequam ad Titulos funebres progrediar, huic etiam modo transcribam, locus exigit. Sic habent:

Laudandus

A Laudandus Bruno fuit in multis et in uno.
Vir fuit æqualis vitæ, vir in hoc specialis.
Semper erat festo vultu, sermone modesto.
Cum terrore patris monstravit viscera matris.
Nullus eum magnum, sed mitem sensit ut agnum.
Prorsus in hac vita verus fuit Israelita.
Hunc Deus a pœnis rape, sedibus infer amœnis.

b Porro Annotationibus nonnulla, quæ in funebribus Sancti Titulis, jam mox hic subdendis, occurrunt, illustraturum me, in Comment. prævio num. 24 significavi; ne autem supposititios hosce esse, quis putet, locorum etiam sacrorum, quorum nomine signantur, ætatem, cum potero idque conducere existimaro, indicabo, aut certe, an et quid de iis comperire potissimum poterim, post singulas, quibus dictos Titulos discreturus sum, sectiones notabo, licet interim vitia, quibus hi contra Prosodiam rectæque constructionis leges laborant, plerumque inobservata, quod nimis frequentia sint, præterire sibi fixum.

B
TITULI FUNEBRES,
Seu diversæ ad Epistolam
præcedentem responsoriae a.

SECTION I.

b Titulus fratrum montis Amati b.

N Notum autem facimus sanctitati vestræ, nos fratres de vivo, humiles habitatores montis Amati, una cum domino nostro Priore Hieronymo in communi stansse, pro reverendissimo charissimoque Brunone, vestræ Congregationis patre, septem diebus pro ejus venerabili transitu Vigiliis c et Missas celebrare, in matricula d conscribere, anniversarium diem agere. Oramus et obnixè petimus, ut nostri in omnibus bonis vestris memores sitis. Valete.

C
e Fratrum Fiscielensis cœnobii e.

2 Nos Fiscielenses fratres pro reverendissimo ac religiosissimo domino Brunone, eminentissimo eremita, supplicationum preces intentissime, libenti valde animo, Creatori Deo cum oblationis sacræ libamine persolvemus, et ejus venerabile nomen inter amantissima fratrum nostrorum nomina conscribemus, ejusque anniversarium diem, prout charitas vestra petit, devotius celebrabimus f.

Rangerii Brunonis discipuli.

5 Ego Rangerius, viri venerabilis Brunonis quondam discipulus g, precum supplicationes offerre desidero Deo omnipotenti, ut, qui illum tanta honestavit gratia, tanta pietate decoravit, secundum suæ fidei meritum conferat et coronam. Specialiter autem et pro debito speciali et amoris privilegio anniversariam ejus memoriam exhibebo pro opportunitate rerum et temporis.

S. Frigiani Lucensis ecclesiæ.

4 Nos, humiles Sancti Frigiani h Lucensis ecclesiæ fratres, pro tanto Viro et tam glorioso voluntarie Officium commemorationis impendimus i, credentes nos apud Deum ejus sanctis commendari meritis.

Ecclesiæ Placentinæ.

5 Nos, sanctissimæ Mariæ, sanctæque Justinae Placentinæ matricis ecclesiæ k parvi meriti fratres, pro tam venerabilis Viri gloriosissima anima debitas ardenti animo exequias agere voluntarie promittimus, ejusque sanctam memoriam in nostra matricula l amantissime inseremus.

Monasterii sancti Sepulchri m.

6 Monasterii sancti Sepulchri congregatio voluntarie adimplebit, quod petitis n.

Ecclesiæ S. Martini de Petra.

7 Ecclesiæ nos canonici sancti Martini, quæ dicitur Petra o, gratanter hanc chartam accipientes, humilique mente recordationem in nostra matricula conscribentes, religiosi hujus viri, Brunonis scilicet, memoriam in die ejus anniversarii facientes.

Clusini cœnobii p.

8 Clusinum collegium, satis humile, et exiguum pro Brunone, religionis socio, insignisque fidei magistro eximio, ac suis orationibus in vita sanctissimi viri patris nostri Benedicti dedito, mœrens se fore destitutum tanti viri solatio, dietim q exorabit Dominum, imponendo fratribus Missas et Psalterium, suum complendo videlicet tricennarium r. Quem etiam inter nomina fratrum diligenter habebit impositum. ejusque festum devote celebrabit annum, ut sibi det requiem, Michaele precante, perennem. Orationum vestrarum clypeo muniri optamus, quibus ascisci inter Sanctorum consortia nos et defunctos nostros minime dubitamus.

Segusiensis ecclesiæ s.

9 Auctoritas sanxit divina, necnon Apostolica habet sententia, invicem fratres portare onera; hujus ergo auctoritatis dogmate fulcita Segusiensis ecclesia nostra humilis et exigua, fundendo preces, Dei exorat clementiam, ut tanti religiosi viri anima, videlicet Brunonis functi, delictorum veniam consequatur, perhenni Dei gratia t.

Præposituræ Ulcienensis.

10 Nos humiles fratres sancti Laurentii Ulcienensis ecclesiæ, quæ alio nomine Plebs martyrum vocatur u, pro tanto Viro, tamque religioso, pro quo etiam totus orbis terrarum preces incessanter fundere debet, Officium cum tricennario x, et deinceps anniversarium ejus, divina subministrante gratia, persolvemus.

Ecclesiæ Gratianopolitanæ.

11 Gratianopolitana ecclesia, quam dominus Bruno monachus atque eremita sibi eremum facere, habitationemque prius destinavit y, quanto tunc gavisus est in ejus presentia, eam nimirum existimans perpetuam habere, tanto nunc